

**Международная научно-практическая конференция
"ИНВЕСТИЦИОННЫЕ ПРИОРИТЕТЫ ЭПОХИ ГЛОБАЛИЗАЦИИ:
влияние на национальную экономику и отдельный бизнес" (6 марта
2009г .)**

К.е.н. Погрішук Б.В.

Вінницький інститут економіки Тернопільського національного
економічного університету

**ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ
ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗЕРНОВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Зміни, що відбуваються у функціонуванні економічної системи України впливають на ефективність господарської діяльності підприємств усіх галузей народного господарства. Зерновиробництво відноситься до стратегічних галузей, оскільки відіграє важливу соціально-економічну роль, що набуває все більшої актуальності з врахуванням проблеми глобального забезпечення населення продовольством.

Зерновиробництво і зерновий ринок є активною складовою сільськогосподарського виробництва, базисом економічного благополуччя [4, с.4].

Питання подальшого розвитку ринку зерна, а також проблеми світового й вітчизняного зернового господарства привертають увагу як економічної науки, так і практики. Над зазначеними питаннями працювали такі вчені: І.І.Лукінов, О.О. Сторожук, В.І.Бойко, С.С.Бакай, М.Г.Лобас, В.Л.Перегида, М.Я.Полоцький, І.І.Червен, О.К.Слюсаренко та інші.

Вирішення практичних питань, пов'язаних з підвищенням ефективності господарської діяльності зернових підприємств ґрунтується, на

теоретичних засадах, які є ключем для виявлення наукових підходів стосовно розв'язання проблем стабілізації та покращення ситуації в зерновій галузі.

Проблема підвищення ефективності діяльності підприємств для забезпечення високих темпів їх економічного розвитку набуває особливої актуальності в сучасних умовах розвитку національної економіки. Це економічне зростання можна забезпечити шляхом активізації інноваційної діяльності всіх ланок народного господарства. Проте, інноваційний розвиток не можливий без його інвестиційного забезпечення, при цьому гостро постає проблема пошуку його ефективних джерел.

Згідно з чинним законодавством, інноваційний розвиток в Україні забезпечується за рахунок фінансування з різних джерел. Джерелами фінансової підтримки інноваційної діяльності є:

- 1) кошти Державного бюджету України;
- 2) кошти місцевих бюджетів і бюджету Автономної Республіки Крим;
- 3) власні кошти спеціалізованих державних і комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ;
- 4) власні чи запозичені кошти суб'єктів інноваційної діяльності;
- 5) кошти (інвестиції) фізичних і юридичних осіб;
- 6) інші джерела, не заборонені законодавством України [1].

З метою здійснення інноваційної діяльності підприємств можуть використовуватися кошти як вітчизняних, так і іноземних інвесторів. У країнах, що розвиваються та у перехідних економіках саме іноземні інвестиції вважаються важливим джерелом організаційних і технічних інновацій. Втім, обсяги іноземних інвестицій, що надходять в Україну залишаються низькими, а їх структура не дає змоги сподіватись на їхній

інноваційний характер, у зв'язку з нестабільною політичною ситуацією та недосконалим податковим законодавством. Отже, основною складовою інвестування зерновиробництва повинні стати саме вітчизняні інвестиції, за якими, у разі здійснення успішної інвестиційної політики, в Україну прийдуть й іноземні інвестори.

Роль держави щодо заохочення інвестування полягає як у створенні загального сприятливого інвестиційного клімату в країні, так і в реалізації системи конкретних заходів щодо стимулювання припливу капіталу і пошук потенційних інвесторів, розробка інвестиційних проектів для всіх регіональних рівнів та удосконалення податкової і митної політики.

Адже, як відомо високі результати підприємства можуть досягати лише за систематичного і цілеспрямованого новаторства, націленого на пошук можливостей, які відкриває середовище господарювання щодо виготовлення і впровадження нових видів товарів, нових виробничих і транспортних засобів, освоєння нових ринків і форм організації виробництва. Це передбачає особливий, новаторський стиль господарювання, в основі якого — орієнтація на нововведення, систематична і цілеспрямована інноваційна діяльність [2].

Проблеми неефективності зернового господарства значною мірою пов'язані із фінансовими аспектами діяльності виробників, які продиктовані ринковими ситуаціями. Загальновідомо, що для того щоб фінансові проблеми були мінімальними, ринок повинен визнати продукцію, лише в цьому випадку вона може бути реалізована з прийнятним для виробника фінансовим результатом [4, с.102].

Необхідність оновлення продукції викликана загрозою втрати підприємствами конкурентоспроможності на ринку. На даний час у зерновиробництві спостерігається впровадження прогресивних ресурсозберігаючих технологій, нових сортів та гібридів. Так, в Україні

вперше створені й упроваджені у виробництво гібриди соняшнику (Еней, Дарій і Ант) з підвищеним вмістом олеїнової кислоти. Вирощування цих гібридів відкриває можливості в Україні для виготовлення надзвичайно цінної олії, яка за жирокислотним складом відповідатиме оливковій.

Як відомо, за рахунок нових сортів і гібридів можна одержати 30-35% приросту врожайності. В Україні ведеться селекція практично всіх культур, які знаходяться у виробництві. З кожним роком державний реєстр сортів рослин України поповнюється новими сортами і гібридами. Нині в реєстрі налічується 3500 сортів і гібридів, з них 2380 української селекції (60%). Площі посівів сортів і гібридів вітчизняної селекції становлять близько 90% [3].

Інноваційна діяльність є однією з основних умов виробництва конкурентоспроможної продукції і на сьогоднішній день виступає чинником ефективного функціонування підприємств та розвитку економіки держави.

Ефективність господарської діяльності підприємств залежить від ряду чинників, визначальними серед яких є в сучасних умовах інвестиційне забезпечення та розвиток інноваційної діяльності. Інвестиційна підтримка інноваційної діяльності не може бути забезпечена в повному обсязі без розвиненої фінансово-кредитної системи, фондового ринку, розвитку науки та техніки. Необхідність інвестицій викликана, зокрема, необхідністю оновлення або заміни наявної матеріально-технічної бази виробництва, її удосконалення чи модернізації у зв'язку з моральним чи фізичним зношенням основних засобів виробництва, впровадження у виробництво нових сортів зернових культур, потребою у введенні виробництва на основі принципово нових технологій вирощування, збільшенням обсягів виробництва та освоєння нових видів діяльності.

Література:

1. Закон України „Про інноваційну діяльність” № 40-IV// від 04.07.2002 р. - www.gada.gov.ua.
2. Йохна М.А., Стадник В.В. Економіка і організація інноваційної діяльності – К.: Видавничий центр „Академія”, 2005. - 400 с.
3. Ситник В.П. Впровадження наукових розробок у виробництво: стан і перспективи // Економіка АПК. – 2005. - № 5. – С.4.
4. Формування і розвиток ринку зерна в Україні /Шпикуляк О.Г., Воскобійник Ю.П., Саблук Р.П. та ін. – К.: ННЦ ІАЕ, 2008. – 190 с.